

ΕΝΑ ΖΟΦΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ

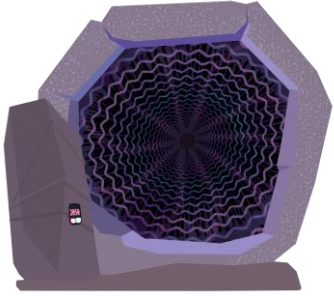

**Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

ΠΥΛΗ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Συσκευή για ταξίδια στο χρόνο που ενεργοποιείται από ειδικό μετάλλιο.

ΑΛΕΞ

Ο Άλεξ ασχολείται με τους αριθμούς, αναζητώντας πάντα τη μαθηματική σημασία των πραγμάτων. Το κοφτερό του μάτι για τους αριθμούς και το σκεπτικό του έχει σώσει πολλές φορές την κατάσταση!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Η Βικτώρια είναι λάτρης της επιστήμης και συχνά εντυπωσιάζει τους φίλους της με επιστημονικές εξηγήσεις. Η επιστήμη δεν είναι ποτέ βαρετή και μπορεί να είναι αρκετά χρήσιμη όταν κάνετε ταξίδια στο χρόνο και έρχεστε αντιμέτωποι με νέα προβλήματα!

ΕΥΑ

Η Εύα έχει το πνεύμα του ηγέτη. Είναι ενεργητική, ριψοκίνδυνη και μπορεί να είναι αρκετά παρορμητική. Μερικές φορές είναι ακριβώς αυτό που χρειάζεται η ομάδα: δράση πρώτα, ερωτήσεις αργότερα!

ΛΟΥΚΑΣ

Ο Λούκας αγαπά στιδήποτε σχετίζεται με την ιστορία, καταβροχθίζοντας βιβλία το ένα μετά το άλλο. Μπορεί να μην είναι ριψοκίνδυνος, αλλά η γνώση του για την ιστορία είναι απαραίτητη όταν ταξιδεύουν στο χρόνο!

ΜΕΝΤΑΓΙΟΝ

Το μενταγιόν ενεργοποιεί τις Πύλες του χρόνου. Χωρίζεται σε 4 μέρη.

Οι πράκτορες του χρόνου είναι μυστηριώδεις χαρακτήρες, προσοχή! Περιπολούν τις πόλεις, τους δρόμους και τις θάλασσες ψάχνοντας για ταξιδιώτες στο χρόνο...και όταν τους βρουν....

ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΝΤΕΪΒΙΝΤ

Ο Ντέιβιντ είναι ένας συνταξιδιώτης που γνώρισε η ομάδα σε προηγούμενες περιπέτειες. Είναι φίλος και μέντορας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

“ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΜΗΧΑΝΗ”

Ένα χρόνο αργότερα...

Μια ομάδα φίλων - η Βικτώρια, ο Λούκας, η Εύα και ο Άλεξ - βρήκαν μια περίεργη μηχανή μέσα σε μια σπηλιά. Δεν έμοιαζε με κανένα άλλο μηχάνημα που είχαν δει ποτέ: ήταν μια χρονομηχανή!

Η χρονομηχανή τους πήγε στην αρχαία Ελλάδα και τη Ρώμη. Εκεί, συνάντησαν τον Ντέιβιντ, έναν συνταξιδιώτη του χρόνου που ζούσε σε εκείνο το μακρινό παρελθόν. Ο Ντέιβιντ ήξερε τα πάντα για τα ταξίδια στο χρόνο και για το πώς να τους βοηθήσει να επιστρέψουν σπίτι. Θα έπρεπε να περάσουν από πολλές πύλες χρόνου και διαφορετικές χρονικές περιόδους.

Κάθε πύλη του χρόνου απαιτούσε ένα ειδικό μενταγιόν για να ενεργοποιηθεί και αυτό το μενταγιόν χωρίστηκε σε τέσσερα μέρη και διασκορπίστηκε σε όλη την Ευρώπη. Για να γίνουν τα πράγματα ακόμα πιο δύσκολα, τους κυνηγούσαν οι Πράκτορες του Χρόνου μια αστυνομική δύναμη της οποίας η αποστολή είναι να εμποδίζει τους ανθρώπους να ταξιδεύουν στο χρόνο και να προκαλούν οποιαδήποτε αναστάτωση που επηρεάζει τον κόσμο όπως τον ξέρουμε.

Μόλις επινόησαν ένα σχέδιο με τη βοήθεια του Ντέιβιντ, ξεκίνησαν το μακρύ ταξίδι ανακάλυψης και περιπέτειας που τελικά τους έφερε πίσω στο Παρόν.

Μπορείς και εσύ να πάρεις μέρος σε αυτή την περιπέτεια παίζοντας το παιχνίδι **WE ARE EUROPE** [ΕΔΩ](#)

ΕΝΑ ΖΟΦΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ

Οι διακοπές επιτέλους έφτασαν!!

Η Εύα, ο Άλεξ, η Βικτώρια και ο Λούκας συναντήθηκαν στο δάσος για τη μεγάλη μέρα. Για μήνες σχεδίαζαν μια νέα περιπέτεια: να ταξιδέψουν στο μέλλον χρησιμοποιώντας τη Χρονομηχανή.

Αφού επέστρεψαν από τη μεγάλη τους περιπέτεια πριν από σχεδόν ένα χρόνο, την κράτησαν μυστική.. Ονόμασαν τους εαυτούς τους ακόμη και «Χρονοναύτες».

Μερικές εβδομάδες πριν είχαν λάβει ένα μήνυμα από τον Ντέιβιντ. Φαινόταν ανήσυχος και τους ζήτησε να τον συναντήσουν στο μέλλον.

Η Εύα ήταν, όπως πάντα, πρόθυμη να επιστρέψει σε μια νέα περιπέτεια και η Βικτώρια ως λάτρης της επιστήμης, δεν μπορούσε να χάσει την ευκαιρία να δει με τα μάτια της πώς θα ήταν το Μέλλον: θα υπήρχαν ακόμα αυτοκίνητα; τα ρομπότ θα έκαναν όλη τη δουλειά; Ίσως θα μπορούσε να φέρει πίσω κάποιες επιστημονικές γνώσεις και να κερδίσει ένα βραβείο Νόμπελ!

Επιτέλους, επιβιβάστηκαν όλοι για ένα νέο ταξίδι στο χρόνο!

Η ομάδα κατευθύνθηκε προς το βουνό. Θα ήταν μια μεγάλη πεζοπορία μέχρι τη σπηλιά, αλλά διέθεταν πολύ ενθουσιασμό.

Μετά από μια ώρα είχαν φτάσει : η είσοδος στο σπήλαιο. Ήταν κρυμμένο από βλάστηση και βράχια, όπως ακριβώς το άφησαν. Μέσα, ο Λούκας κατευθύνθηκε προς την κονσόλα των μηχανών και έβαλε μια ημερομηνία: 2050.

- Ααααααααααααααα! - ούρλιαξαν καθώς στροβιλιζονταν προς την κατεύθυνση ενός σκοτεινού κενού

Στέκονταν τώρα σε μια φουτουριστική πόλη. Τα κτίρια ήταν πανύψηλα και αστραφτερά, και ο αέρας ήταν πυκνός από τη ρύπανση.

Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από ανθρώπους που φορούσαν μάσκες αερίων και ο ουρανός είχε ένα σκοτεινό καφέ χρώμα. Σειρές αυτοκινήτων που κόρναραν και εξέπεμπαν αναθυμιάσεις κινούνταν αργά στους δρόμους.

Περιπλανήθηκαν στους δρόμους για λίγο όταν ξαφνικά ο Λούκας σταμάτησε μπροστά σε ένα παλιό και γνώριμο κτίριο.

- Είναι το κτίριο της αγοράς! Είμαστε στην πόλη μας, στο μέλλον! - είπε.

- Έχεις δίκιο! Μα πού είναι το πάρκο; - απάντησε έκπληκτος ο Άλεξ.

Ήταν όντως στην πόλη τους. Είχε μεγαλώσει δυσανάλογα. Τα αυτοκίνητα κατέλαβαν τους δρόμους, τα πάρκα και τα δέντρα έδωσαν χώρο σε νέα κτίρια, χώρους στάθμευσης και δρόμους. Ήταν όλα σκοτεινά, σκοτεινά...

- Πρέπει να φύγουμε από την πόλη. Οι πράκτορες του χρόνου μπορεί να έλαβαν το σήμα από τη χρονοπύλη μας - είπε η Βικτώρια.

Η ομάδα κατευθύνθηκε γρήγορα προς τα όρια της πόλης. Το φως του ήλιου προσπαθούσε να διαπεράσει τον ουρανό καθώς έβγαιναν από την πόλη και ο αέρας γινόταν πιο καθαρός.

Καθώς έπαιρναν μια ανάσα, μια ανθρώπινη μορφή τους ξάφνιασε.

- Ένας πράκτορας του χρόνου! – ούρλιαξε ο Άλεξ.

- Εγώ είμαι, ο Ντέιβιντ! Μια γνώριμη φωνή έκανε την καρδιά τους να ηρεμήσει.

- Ντέιβιντ! - φώναξαν όλοι

Ήταν ενθουσιασμένοι που είδαν τον Ντέιβιντ, αλλά τι έκανε στο 2050;

- Ευχαριστώ που με γνώρισες εδώ. Έπρεπε να σου δείξω τι γίνεται με τον κόσμο, αλλιώς δεν θα με πίστευες!

- Με τα χρόνια εμείς οι άνθρωποι έχουμε κακομεταχειριστεί τη φύση με καταστροφικές συνέπειες. Κάναμε απίστευτες προόδους στην επιστήμη, την τεχνολογία, την υγεία, τη δικαιοσύνη...αλλά παραμελήσαμε να φροντίσουμε τον πλανήτη και δεν καταφέραμε να δημιουργήσουμε μια καλύτερη κοινωνία.

- Δημιουργήσαμε όλο και περισσότερα απόβλητα, εξαντλήσαμε τους πόρους, μολύναμε τον αέρα και το νερό, όλα αυτά οδηγούν στην κλιματική αλλαγή και σε μια κοινωνία όπου οι άνθρωποι είναι λιγότερο υγιείς και οι περισσότεροι αντιμετωπίζουν τη φτώχεια και τις ανισότητες.

Οι Χρονοναύτες κοιτούσαν τον Ντέιβιντ με δυσπιστία.

Ανάρρωναν ακόμη από το σοκ, όταν ο Ντέιβιντ σήμανε συναγερμό.

- Ένας πράκτορας του χρόνου! Γρήγορα, πρέπει να τρέξουμε!

- Το σχέδιο τώρα είναι να ενεργοποιήσετε όλα τα μέρη του μενταγιόν στη χρονοπύλη και να σας επιστρέψουν στο σπίτι - συνέχισε ο Ντέιβιντ. - Στο μεταξύ, σας δείχνω τι πήγε στραβά και ίσως μπορείτε να κάνετε κάτι γι 'αυτό όταν επιστρέψετε.

Ξεκίνησαν το ταξίδι. Ευτυχώς, ο Ντέιβιντ ήξερε πού να βρει το πρώτο μέρος του μεταλλίου: σε ένα μικροσκοπικό ελληνικό νησί.

Ήταν ένα μεγάλο ταξίδι με τα πόδια και μετά με ένα λεωφορείο μέχρι την ακτή, όπου θα έπαιρναν μια βάρκα. Το τοπίο δεν ήταν καθόλου ευχάριστο. Η γυμνή γη κυριαρχούσε στο τοπίο, τα ποτάμια που κάποτε ήταν σημαντικοί πλωτοί δρόμοι γεμάτοι ζωή, δεν ήταν τίποτα περισσότερο από χορδές νερού τώρα, με αγκυροβολημένες βάρκες εκατέρωθεν.

Ο Ντέιβιντ τους περίμενε σε ένα μικρό μηχανοκίνητο σκάφος όταν κατέβηκαν από το λεωφορείο. Γρήγορα κατευθύνθηκαν στο σύνολο των συντεταγμένων που ήταν χειρόγραφες σε ένα μικρό σημειωματάριο που είχε μαζί του.

Προς έκπληξή τους, το νησί δεν υπήρχε πουθενά.

- Είμαι σίγουρος ότι είμαστε στις σωστές συντεταγμένες! - είπε ο Άλεξ.

Μια μικρή βάρκα πλησίασε τη δική τους. Ήταν ένας γέρος ψαράς.

- Χρειάζεστε βοήθεια; - ρώτησε.

- Ψάχνουμε για ένα νησί που θα έπρεπε να είναι εδώ... -
είπε ο Λούκας

- Δεν είσαι από εδώ γύρω, βλέπω. Αυτό το νησί
βυθίστηκε πριν από χρόνια με την άνοδο της στάθμης
της θάλασσας - απάντησε ο ψαράς.

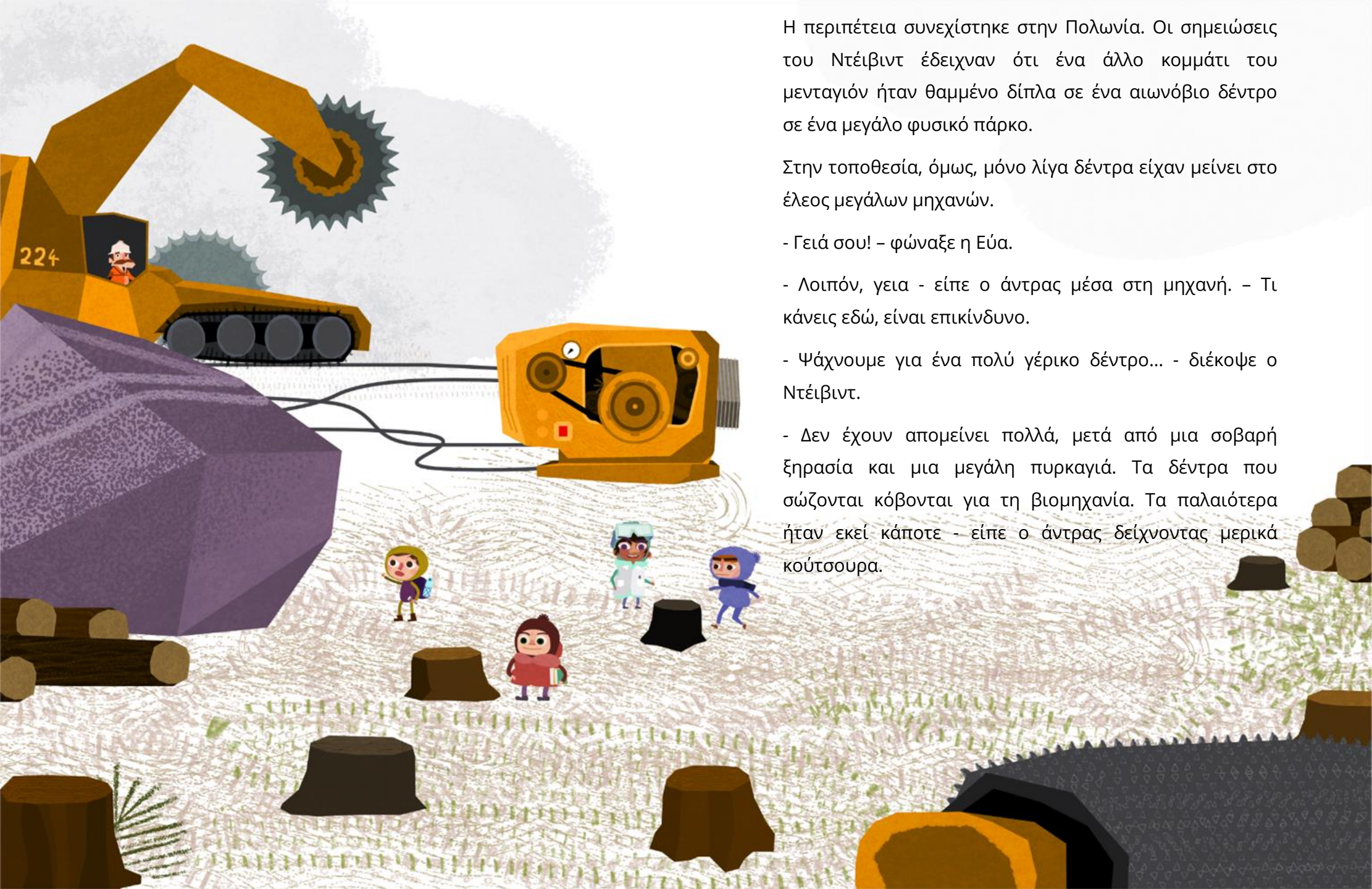
- Ευχαριστώ - απάντησαν. - Καλή τύχη με το ψάρεμα.

- Χρειάζομαι κάτι περισσότερο από τύχη... τα
περισσότερα ψάρια εξαφανίστηκαν με τη ρύπανση. Λίγη
ζωή μπορεί να επιβιώσει σε αυτά τα όξινα νερά.

Δεν υπήρχε χρόνος για χάσιμο. Η Εύα φόρεσε εξοπλισμό και πήδηξε στο θολό νερό πριν προλάβει κανείς να πει κάτι

Λίγες στιγμές αργότερα, επανεμφανίστηκε με ένα χαμόγελο στο πρόσωπό της και το πρώτο μέρος του μενταγιόν στο χέρι.

Η περιπέτεια συνεχίστηκε στην Πολωνία. Οι σημειώσεις του Ντέιβιντ έδειχναν ότι ένα άλλο κομμάτι του μενταγιόν ήταν θαμμένο δίπλα σε ένα αιωνόβιο δέντρο σε ένα μεγάλο φυσικό πάρκο.

Στην τοποθεσία, όμως, μόνο λίγα δέντρα είχαν μείνει στο έλεος μεγάλων μηχανών.

- Γειά σου! - φώναξε η Εύα.

- Λοιπόν, γεια - είπε ο άντρας μέσα στη μηχανή. - Τι κάνεις εδώ, είναι επικίνδυνο.

- Ψάχνουμε για ένα πολύ γέρικο δέντρο... - διέκοψε ο Ντέιβιντ.

- Δεν έχουν απομείνει πολλά, μετά από μια σοβαρή ξηρασία και μια μεγάλη πυρκαγιά. Τα δέντρα που σώζονται κόβονται για τη βιομηχανία. Τα παλαιότερα ήταν εκεί κάποτε - είπε ο άντρας δείχνοντας μερικά κούτσουρα.

Θα πρέπει τώρα να είμαστε στο σωστό σημείο!

- Μα είναι πολλά κολοβώματα! Πώς θα βρούμε το κατάλληλο!; - ρώτησε ανυπόμονα η Εύα.

- Έχω μια ιδέα - είπε η Βικτώρια. - Ας δούμε τον αριθμό των δακτυλίων σε κάθε ένα από τα κολοβώματα. Όσο περισσότερους δακτυλίους έχει, τόσο μεγαλύτερο είναι το δέντρο!

- Αυτό πρέπει να είναι! - Ο Άλεξ ενθουσιάστηκε μετά από λίγο.

Και άρχισαν όλοι να σκάβουν.

Μια φιγούρα εμφανίστηκε στον ορίζοντα. Κινήθηκε γρήγορα προς την κατεύθυνσή τους.

Ο Ντέιβιντ συνειδητοποίησε ότι ήταν για άλλη μια φορά ο Πράκτορας του Χρόνου. Έπρεπε να βιαστούν!

Έσκαψαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν, καθώς ο Πράκτορας του Χρόνου πλησίαζε όλο και πιο κοντά ώσπου, τελικά, βρήκαν ένα μικρό κουτί με αυτό που έψαχναν!

Έτρεξαν να κρυφτούν πίσω από μια μεγάλη μηχανή.

Ο Πράκτορας του Χρόνου σταμάτησε και έριξε μια ματιά προς όλες τις κατευθύνσεις, αλλά φαίνεται ότι κατάφεραν να τον ξεγελάσουν για άλλη μια φορά.

Η Ιταλία τους υποδέχθηκε με χιόνι, περισσότερο από όσα είχε δει κανένας από αυτούς πριν. Δεν θύμιζε σε τίποτα το ηλιόλουστο μέρος της Ιταλίας που θυμόντουσαν. Στο δρόμο, άκουσαν μια γυναίκα που έτρεμε να μουρμουρίζει:

- Ανάθεμα σε αυτή την κλιματική αλλαγή!

Οι σημειώσεις του Ντέιβιντ έδειχναν ένα άγαλμα σε αυτή τη μικρή πόλη των προαστίων. Ήλπιζαν σε μια εύκολη δουλειά αυτή τη φορά, αλλά έχασαν κάθε ελπίδα μόλις έφτασαν πιο κοντά στον προορισμό τους.

Σωροί απορριμμάτων κάλυπταν αυτό το μέρος της πόλης. Με το χιόνι στην κορυφή, ήταν σχεδόν όμορφο αν δεν ήξεραν ή δεν μύριζαν τι ήταν.

- Πώς θα βρούμε το άγαλμα κάτω από όλα αυτά τα σκουπίδια;
- είπε ο Λούκας καλύπτοντας τη μύτη του για να αποφύγει την τρομερή μυρωδιά.

Ενώ στέκονταν στο χιόνι προσπαθώντας να καταλάβουν την επόμενη κίνησή τους, μια κοπέλα τους πλησίασε:

- Γεια, φτάσαμε πρώτοι εδώ! Αν θέλετε να μαζέψετε απορρίμματα, πρέπει να περιμένετε τη σειρά σας.

- Τι εννοείς; – είπε η Βικτώρια. - Δεν θέλουμε να μαζεύουμε σκουπίδια! Ψάχνουμε για ένα άγαλμα.

- Λοιπόν, δεν ήθελα ούτε εγώ, αλλά μερικές φορές μπορούμε να βρούμε καλά πράγματα εδώ που πέταξαν οι πλούσιοι της πόλης – απάντησε το κορίτσι. – Αν θέλετε το άγαλμα, κοιτάξτε εκεί – πρόσθεσε δείχνοντας προς τα κάτω ένα σωρό σκουπίδια.

Αφού τράβηξαν καλαμάκια, ο Ντέιβιντ ανέλαβε να βρει το άγαλμα και το μενταγιόν . Ήταν μια δύσκολη δουλειά...

Μερικές ώρες αργότερα, το βρήκε!

Καθώς πανηγύριζαν για το εύρημα, οι συλλέκτες των απορριμμάτων τους κοίταξαν καχύποπτα... ήρθε η ώρα να φύγουν πριν μπουν σε μπελάδες.

Επόμενος σταθμός ήταν η Πορτογαλία. Έπρεπε να βρουν έναν βοτανικό κήπο. Το μενταγιόν πρέπει να βρίσκεται μέσα σε ένα παλιό ρολόι.

- Επιτέλους - είπαν - θα δούμε όμορφα φυτά και δέντρα! Αυτό θα πρέπει να είναι αρκετά εύκολο!

Καθώς πλησίαζαν, ένας φρουρός τους έκλεισε το δρόμο.

- Σταματήστε εκεί!

- Θέλουμε να επισκεφτούμε τον βοτανικό κήπο - απάντησαν.

- Αυτό δεν είναι δυνατό. Μόνο ορισμένοι επιστήμονες επιτρέπεται να εισέλθουν.

- Γιατί!; - απάντησε η Εύα με προκλητική στάση.

- Τα τελευταία χρόνια ο κόσμος έχασε τη βιοποικιλότητα. Πολλά είδη φυτών και ζώων μόλις εξαφανίστηκαν και δεν υπάρχουν πλέον. Για να διατηρηθεί μέρος της φύσης που έχει απομείνει, αυτός ο βοτανικός κήπος είναι πλέον ένα προστατευόμενο μέρος όπου φυλάσσονται ασφαλή δείγματα ειδών που απειλούνται με εξαφάνιση.

Πώς μπόρεσαν να ξεπεράσουν τον φρουρό; ...

Ξαφνικά ο Λούκας εντόπισε ένα γνώριμο σχήμα στη γωνία: τον Πράκτορα του Χρόνου!

Καθώς πλησίαζε, ο Λούκας είχε μια ιδέα. Γύρισε στον φρουρό και είπε:

- Κοιτάξτε, ακούσαμε ότι ένας άνθρωπος εκεί σχεδιάζει να ληστέψει τον βοτανικό κήπο!

- Τι!; θα τον συλλάβω! - είπε ο φρουρός που ορμούσε στον Πράκτορα του Χρόνου.

Ο φρουρός έτρεξε πίσω από τον Πράκτορα του Χρόνου δίνοντάς του εντολή να σταματήσει. Έκπληκτος, ο Πράκτορας του Χρόνου δεν είχε άλλη επιλογή από το να τρέξει.

- Αυτή είναι μια μεγάλη ευκαιρία! - είπε η Εύα.

Μπήκε κρυφά στον βοτανικό κήπο, αναζήτησε το ρολόι και πήρε το μέρος του μενταγιόν που έλειπε! Ήταν πλέον πολύ κοντά στο να μπορέσουν να ενεργοποιήσουν την πύλη του χρόνου και να επιστρέψουν σπίτι!

Η τελική στάση. Έφτασαν σε μια υπέροχη γειτονιά, με θέα στο κέντρο της πόλης, όπου ήταν ο προορισμός τους.

Το κέντρο της πόλης ήταν πολύ διαφορετικό από την παραπάνω γειτονιά. Ήταν γκρίζο και με καπνό.. με μικρά και φτωχικά σπίτια.

Όταν μπήκαν στην πόλη, άκουσαν φωνές και σειρήνες. Ήταν ένα συλλαλητήριο. Εκατοντάδες ατημέλητοι άνθρωποι κρατούσαν αφίσες που απαιτούσαν ισότητα ενώ φώναζαν συνθήματα. Η αστυνομία σχημάτισε ένα φράγμα για να εμποδίσει τους διαδηλωτές να πραγματοποιήσουν πορεία προς το πλούσιο μέρος της πόλης.

Τώρα έπρεπε να βρουν άλλον τρόπο να φτάσουν στο κέντρο της πόλης.

Αυτή τη φορά, με τον Πράκτορα του Χρόνου τους περίμενε μια έκπληξη.

Όταν έκαναν μια στροφή, πήδηξε και άρπαξε το μπράτσο του Ντέιβιντ.

- Τρέξτε! - φώναξε ο Ντέιβιντ στα παιδιά.

- Γυρίστε όλοι πίσω σε εσάς υπολογίζουμε!

Κοιτάχτηκαν για μια στιγμή και συνειδητοποίησαν τι έπρεπε να γίνει.

Η πύλη του χρόνου βρισκόταν μέσα σε μια παλιά στέρνα στο κέντρο της πόλης.

Άφησαν απρόθυμα τον Ντέιβιντ πίσω τους, αλλά η μοίρα του κόσμου θα μπορούσε κάλλιστα να εξαρτηθεί από αυτούς. Στο παρόν, θα μπορούσαν να κάνουν τη διαφορά.

Λίγες στιγμές αργότερα στροβιλιζόνταν σε ένα κενό...

Επέστρεψαν στο παρόν! Ο ήλιος έλαμπε πάνω τους!

Η οικοδόμηση ενός καλύτερου μέλλοντος θα
ξεκινούσε εκείνη την ημέρα!

...*ΤΕΛΟΣ*

**Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.